

ת"פ 59038/12/12 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחים ג'בארין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 ספטמבר 2016

ת"פ 59038-12-12 מדינת ישראל נ'
ג'בארין
בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אלרחים ג'בארין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד עסליה וליד

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית על פי סעיף 380 לחוק העונשין.

על פי העובדות שהוכחו ופורטו בהרחבה בהכרעת הדין, בעקבות וויכוח שהתעורר בין הנאשם למתלונן בתאריך 11.8.12 במהלך משחק כדורגל, הגיע הנאשם בתאריך 14.8.12 למקום עבודתו של המתלונן בת"א ותקף אותו בכך שהיכה בו באגרופים לפניו ולגופו ובעט בו והמשיך לחבוט בו ולבעוט בו גם לאחר שהמתלונן נפל על הרצפה, עוד הוסיף ותקף את המתלונן באמצעות נעל בה חבט בו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות של ממש, הוא נזקק גם לתפרים בפניו.

עובר לטיעונים לעונש, העלתה ההגנה שישה עדים.

שניים מהעדים שהינם ממכובדי העיר, סיפרו כי כבר ביום אירוע האלימות נעשתה סולחה בין הנאשם למתלונן. כמו כן, העיד מעסיקו מזה כ-20 שנה של הנאשם אשר סיפר על התנהלותו של הנאשם בעבודה ועל כך שמעולם לא היה מעורב באירוע אלים.

ההגנה העלתה לעדות גם את חמו של הנאשם שתיאר את מערכת היחסים החיובית בין הנאשם לאשתו וילדיו וביקש

עמוד 1

להקל בעונשו וכן העידה אשתו.

העד השישי שהובא הינו המתלונן שעדותו נשמעה רק היום ומפיו למדנו כי אך רק לפני שלושה שבועות נעשתה סולחה בינו לבין הנאשם אשר פנה אליו יחד עם חמו ובני משפחתו ומכובדי העיר. הסולחה נערכה בתקופה שבין חג הרמזן לחג הקורבן כשבמהלך המפגש כמקובל שחטו כבש ומאז הם מקיימים יחסי חברות קרובים שגם אשתו של הנאשם ובתו של המתלונן עובדות יחד כמורות באותו בית ספר.

לאחר שנשמעו מרבית עדי האופי ולמעשה למעט עדותו של המתלונן נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם שלומו, ובטחון גופו של המתלונן, שלווה נפשו, שגרת יומו ותחושת בטחונו האישי, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובהן הנסיעה המיוחדת שעשה הנאשם מאום אל פחם לת"א לשם ביצוע העבירה, יש לקבוע כי מבחן העונש נע בין חצי שנה ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה היה ער לעובדה שמדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות אשר עד לאותו אירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו. עם זאת, סבר כי האינטרס הציבורי מחייב ענישה הרתעתית ולהעדיף את עיקרון הגמול על פני עקרון השיקום ובהתחשב בכל אלה, עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל במרכז מתחם הענישה, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, כשבענייננו סבר כי העונש הראוי צריך להינתן ברף התחתון של מתחם הענישה, קרי מאסר על תנאי וקנס וביקש לתמוך את עמדתו זו בשלושה פסקי דין שהגיש. ת"פ 46209-02-15 של בית המשפט השלום בכפר סבא, פסק דין בת"א 56753-01-15 של בית משפט השלום בקריית גת ות"פ

20217-10-14 של בית המשפט המחוזי בחיפה.

ב"כ הנאשם האריך בטיעונו בקשר להסכם הסולחה שנעשה לדברי מכובדי העיר כבר ביום האירוע וביקש לתת לעובדה זו מעמד על, כמו גם הדגיש את הפגיעה שעלולה להיגרם למשפחתו של הנאשם, אם תתקבל עמדת המאשימה לעונש.

גם ב"כ הנאשם בטיעונו לא חלק למעשה על הערכים המוגנים שנפגעו, אך סבר שבהתחשב באורח החיים הנורמטיבי שאותו ניהל ומנהל הנאשם, יש להעדיף את האינטרס האישי על פני האינטרס הציבורי.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הראויה לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין שישה ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ניסיתי ליישב בין מכובדי העיר שהעידו על כך שהסכם הסולחה נעשה כבר ביום ביצוע העבירה לבין עדותו של המתלונן כבר במהלך ניהול ההוכחות בתיק, שם הכחיש כי נערך סולחה בינו לבין הנאשם ובנוסף עדותו היום לפיה הסכם הסולחה נעשה לפני שלושה שבועות בלבד והתקשיתי לקבל את דברי המכובדים, עם כל הצער שבכך.

גם המתלונן לא חלק על הפגישה שהתקיימה באותו יום, אך הדגיש כי לא היה מדובר בהסכם סולחה והעובדה כי הוא הובא לקראת ישיבת היום וכי לדבריו הסכם הסולחה נעשה לאחר הישיבה בה העידו אותם מכובדים מעלה תהיות לגבי

טיב ומשמעות עדותם.

אני מקבלת עליי גרסת המתלונן לפיה הפנייה האחרונה בה למעשה התגבש הסכם הסולחה נעשתה אך לקראת הדיון שנקבע להיום.

יש להניח כי הדבר נעשה לאחר שכבר במהלך עדותם של אותם מכובדים עלתה תהייה לגבי משמעות הסולחה ולשם מה נערכה אם הנאשם כפר בביצוע עבירה כלשהי.

גם היום לא שמעתי מפי הנאשם קבלת אחריות או הבעת חרטה על מעשיו ובהסכם הסולחה שנעשה, ראה את הפתרון לאירוע האלימות בגינו הורשע.

מעמדו של הסכם הסולחה הוכר בפסיקה כאחת מהנסיבות אותן ניתן לשקול במסגרת השיקולים לעונש, אך לא כנסיבה בעלת משקל עודף. וודאי לא כבעלת משקל בלעדי.

בנסיבות תיק זה, הסכם הסולחה יחד עם היעדר הרשאות קודמות וניהול אורח חיים נורמטיבי של הנאשם בדר"כ מוביל אותי לגזור את דינו ברף התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר, בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות. הנאשם יועסק באנדרטת ברקאי מגב בצומת ברקאי פרדס חנה כרכור בהיקף של 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

תחילת ריצוי עבודות השירות בתאריך 4.1.17. במועד זה יתייצב הנאשם בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת עבודות שירות במפקדת מחוז צפון.

הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

2. מאסר על תנאי של שישה חודשים, בתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות במשך שלוש שנים מהיום.

3. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

4. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪.

הפיצוי והקנס ישולמו בשישה תשלומים שווים ורצופים בסך 3,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.11.16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי והקנס כולו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ט"ז אלול תשע"ו, 19/09/2016 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

הוקלדעלידיגליפרידמן